

عنوان مقاله:

تحلیل احساسات در ادبیات غنایی و کارکرد آن در تقویت هوش هیجانی

محل انتشار:

فصلنامه زبان و ادبیات فارسی، دوره 17، شماره 28 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 19

نویسندگان:

مریم کریمیان - دانشجوی دکتری گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

جواد مهربان فزل حصار - استادیار گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

رضا اشرف زاده - استاد گروه زبان و ادبیات فارسی، واحد مشهد، دانشگاه آزاد اسلامی، مشهد، ایران

خلاصه مقاله:

انسان، موجودی سرشار از احساس است و این احساسات می تواند به شیوه های گوناگون بروز داده شود. تقریباً محال است، شخصی از نظر فکری و جسمی، سالم باشد و دستخوش احساس بلکه احساس های مختلف و متناوب نگردد. محور و اساس «ادبیات غنایی»؛ احساسات انسانی است که توسط شاعر و نویسنده به صورت ادبی و زیبا بیان می شود. منظور از «هوش هیجانی» شناخت احساسات و مدیریت آن در هیجانات است که با تقویت آن می توان رفتار های خردمندانه انسانی داشت. این مقاله پس از تحلیل ادبیات غنایی و هوش هیجانی به بررسی تاثیر استفاده از ادبیات غنایی در تقویت هوش هیجانی پرداخته است. گونه های مختلف ادبیات غنایی مانند غزل های عاشقانه، مدح، هجو و ... از احساسات مختلف انسانی مانند عشق، نفرت، خشم و... ناشی می شوند. با توجه به نظریات روان شناسان و راه های پیشنهادی برای افزایش و کاربردی کردن هوش هیجانی، می توان به این نتیجه رسید که ادبیات غنایی در شناخت و بازگو کردن احساسات ما، ایجاد روابط فردی و اجتماعی و نیز تعدیل احساسات و هیجانات مخرب، نقشی کاربردی و تاثیر گذار دارد. این عوامل سبب تقویت هوش هیجانی می شوند و در نهایت منجر به رفتار صحیح و کاهش اختلالات روانی می گردند. عنصر عشق در ادبیات غنایی، عنصری شفا بخش است که در ارتباط با خود، دیگران، خدا و طبیعت می تواند در افزایش هوش هیجانی و پیشبرد اهداف سازنده ما بسیار موثر باشد.

کلمات کلیدی:

انسان، احساس، ادبیات غنایی، هوش هیجانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1402996>

